

Pentru a mântui pe omul împovărat de păcat și rupt din comuniunea cu dumnezeirea, Dumnezeu Însuși trebuia să vină în maximă apropiere de el, să-i devină un semen capabil să vorbească în graiul său și să-i descopere tainele divine. Pentru ca Fiul să poată coborî printre oameni și Să-Și împrăzieze natura umană, pe care avea s-o îndumnezeiască, El trebuia să găsească în cuprinsul lumii create un vas ales, apt de a deveni receptacol al divinității și de a zămisli un fiu preacurat al cărui ipostas avea să fie însuși Logosul divin. Ne aflăm aici în plin mister și trebuie să ne străduim a nu destrăma taina care învăluie faptele mai presus de fire.

Roșul înseamnă dragoste pentru tot ce este frumos, amintind de culoarea sângelui voinicului. Albul simbolizează sănătatea și puritatea ghiocelului, prima floare a primăverii.

Simbolurile și semnificația măștișoarelor Odată cu răspândirea obiceiului măștișorului în cadrul citadin, bănuțul original a început să fie înlocuit cu figuri sau simboluri norocoase mai mult sau mai puțin tradiționale, astfel putem enumera: Măștișorul cheii - este un simbol norocos semnificând posibilitatea de a-ți găsi calea către succes sau împlinirea idealurilor. Măștișorul coșarului - "Ți-a ieșit coșaru-n drum / o să ai noroc de-acum..." - micul coșar negru este un simbol vechi al norocului, caracteristic tradiției românești. Coșarul, ca simbol al norocului, care aduce fericire și prosperitate, a născut multe superstiții de-a lungul timpului. Măștișorul gărgăriței/buburuzei - este un simbol norocos, dar și un însemn al maternității, fertilității și mamei pământ. Măștișorul potcoavei - este un simbol străvechi utilizat în apărarea contra ochiului rău sau deochiului. Măștișorul trifoilului cu patru foi - simbol recunoscut al norocului, trifoilul cu patru foi înglobează o semnificație aparte pentru fiecare frunză : faimă, dragoste, bogăție, sănătate.

Stoica Raluca